

**Tisztelt Ünneplő Gyülekezet!
Kedves Dévaványaiak, Lakostársaim!
Nagyrabecsült Vendégeink!**

**Dévaványa Város Önkormányzatának
Képviselő-testülete nevében szeretettel
köszöntök mindenkit, aki jelenlétével,
részvételével megtiszteli ünnepi koncertünket.
Mindenki, aki eljött, hogy közösen emlékezzünk
az államalapítóra, Szent Istvánra, évezred
múltán máig ható tetteire. Aki eljött, hogy
együtt ünnepeljük államiságunk fennállásának
évezredes létét, a mai alkotmányos,
demokratikus társadalmi berendezkedésünk
törvényes alapjait.**

**Megkülönböztetett tisztelettel köszöntöm az
erdélyi testvértelepülésünk Székelykeresztúr
város küldöttségét, akik a nemzeti összetartozást
jelképezve vesznek részt az augusztus 20-i
ünnepi rendezvényeinken.**

**A mai ünnepi hangversenyt közreműködésükkel
felejthetlenné varázsoló fellépő kórusokat, a
Fiatfalvi Református Egyházközség kórusát és a
Dévaványai VOX HUMANA Vegyeskar tagjait.**

Tisztelt Jelenlévők!

**Több évszázados hagyomány, 1991. óta pedig
törvény emelte augusztus 20-át legnagyobb
nemzeti ünnepünké.**

**Ünnepelve emlékezünk a Szent Királyra, az
államalapítóra, ugyanakkor ünnepünk
jelentéstartalma magába olvasztotta az új
kenyér és vele mindazok megbecsülését is, akik
munkája gyümölcseként, létünk elengedhetetlen
feltételeként mindennapi kenyerünk az asztalra
kerül.**

**Az augusztus 20-i ünnepkör része újkori állami
létünk, demokráciánk alappilléreinek,
alkotmányunknak az ünnepe is.**

**Az apostoli király életére és életművére
emlékezve méltatlanul kevés szó esik arról, hogy
Szent István a hatalmát, a királyságát nem
pusztán Isten kegyének és a nyugati lovagok
fegyvereinek köszönte és köszönhette, hanem
nyíltan is vállalta a származásának: pogány
őseinek, az előtte járók tetteinek is.**

Arról, hogy államalapító királyunk nem csupán azt ismerte fel, hogy a magyarságot egy nagyobb egység, a keresztény világ részévé kell tenni, de azt is tudta, hogy csak úgy válhat keresztény uralkodóvá, minden magyarok királyává, ha közben megmarad a magyar törzsek fejedelmének is. Tudta – ahogy Kós Károly a róla szóló regényben fogalmaz -, hogy e nélkül csak „félkirály” és az országa „félország”, de Ő „egész király” akart lenni és „egész országot” akart.

Nem véletlenül írta politikai végrendeletében, az Intelmekben, hogy a „fiak kövessék az elődöket”. Nem véletlenül fordult ezekkel a szavakkal a fiához: „nehéz lesz megtartani e tájon királyságot, ha szokásban nem utánzod a korábban királykodó királyokat”.

Ezek után joggal merül fel a kérdés: milyen ember volt valójában Szent István? Zseniális réalpolitikusan, aki pontosan látta az érdekeit és tudta, hogy az adott pillanatban mit kell tennie? Akinek azért kell az ideológia – az ősi hit és a kereszténység egyaránt –, hogy megszerezze a hatalmat, nem pedig azért akar hatalomra jutni, hogy megvalósítsa elképzeléseit?

Ha ez így lett volna, akkor államalapító királyunk és műve – az I. század eleji Magyarország – nem különbözött volna a történelem sok ismert tehetséges és hidegen számító szereplőjétől akiket csak a hatalom, az uralkodni vágyás, a vagyonszerzés motivált.

Szent Istvánt hite és meggyőződése vezette, küzdött a nagy mű, a magasabb cél elérése érdekében. Hit abban, hogy a magyar törzsekből álló szövetséget meg lehet erősíteni, és stabil gyarapodó az egész Kárpát medencét befolyása alatt tartó államot, Királyságot lehet szervezni.

Hite és meggyőződése vezette az, hogy Árpád vezér leszármazottjaként örökséget kapott, amelyért felelősséggel tartozik: felelőssége megőrizni és gyarapítani, miként felelőssége népét megvédeni és a boldogulását segíteni.

Az államalapítás tette és Szent István jelleme szorososan összetartozik: a tett és jelleme egyenes következménye, nem választható el tőle.

Ezért maradt fenn Szent István neve évszázadokon át, ezért őrizte féltve az emlékezet tetteit egy évezredig és mi is ezért ünnepeljük augusztus 20-án.

Az Ő példája, az I. század magyarjainak államalapító rendszerváltoztatása örökké erőt adhat a magyarságnak.

Ha Szent István idején a magyarság korábban egymással is viszálykodó törzsei képesek voltak szövetkezni közös államot létrehozni. A számukra a megszokottól eltérően rendkívül sok kötöttséget korlátozást jelentő törvényeket tiszteletben tartani és betartani, nem lehet kétségünk afelől, hogy a ma magyarjai hasonló helyzetben a történelmi méreteken azért az akkorinál mégis sokkal kisebb megrázkódtatásokkal járó átalakulást sikerrel véghezvisszük.

Ennek a feladatnak a megoldásához kívánok minden magyarnak, éljen bárhol a Kárpát-Medencében sikeres együttműködést, eredményes munkát, közös boldog jövőt.

A koncertre készülő Kedves Gyülekezetnek pedig a mai estére emelkedett hangulatú kellemes együttlétet.